

ANTYDOTUM (2) *sb n*

Wszystkie samogłoski jasne.

A pl antydota (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: antydot.

lek. Lekarstwo, odtrutka [antidotum – jad, remedium ex contrario datum BartBydg; lekarstwo przeciwko jadom Mącz 11c; antidotum – lekarstwo przeciwko truciznie Calep] (2) : Bábá z wánną wyiedźie chce też być lekárką/ Syropy ántydotá waży więtlzą miárką, BielSat B3v [idem] BielRozm 12.

IM